

gemiddeld 40 soorten per gebied." Verder viel het boek op door bijzonder veel grafieken en tabellen. Dezelfde drie eindredacteuren als in 1990 hebben nu een boek gepresenteerd dat niet alleen buitengewoon fraai is vormgegeven, maar dat ook opvalt door de goed leesbare, informatieve teksten. In tegenstelling tot 20 jaar geleden heeft de eindredactie nu gekozen voor een klein aantal eenvoudige figuren. Het contrast met het boek uit 1990 kon haast niet groter zijn.

Het boek begint met een hoofdstuk over de gevolgde methodiek. Het onderzoek is kwalitatief van karakter geweest. Per vierkante km moest worden aangegeven of een soort er broedde of niet. Voor de broedzekerheid zijn codes gebruikt zoals we die al kennen sinds de eerste SOVON-broedvogelatlas. Door het fijnmazige net van 1x1km laten de kaarten een veel nauwkeuriger beeld van de verspreiding zien dan die in de SOVON-atlassen waar met een raster van 5x5km werd gewerkt. Wel heeft de gevolgde methode geleid tot grove schattingen voor de algemene soorten zoals 10.000-20.000 paren voor de Turkse Tortel. Voor soorten die in deelprojecten goed gevolgd worden zoals de weidevogels, waren wel kwantitatieve gegevens beschikbaar waardoor bijv. gezegd kan worden dat er in Noord-Holland 5200-5800 paren Tureluurs broeden.

Hierna volgt een boeiend hoofdstuk over de veranderingen in de vogelstand. Met fraaie kaarten worden de afname van weidevogels en de toename van struweelvogels in kaart gebracht. Ook de

grote, grazende watervogels (Grauwe Gans, Brandgans en Knobbelzwaan) zijn toegenomen evenals de meeste soorten roofvogels. Het algemene gedeelte wordt afgesloten met een bespreking van alle veranderingen in de diverse landschappen van Noord-Holland, van Texel tot het Gooi, fraai geïllustreerd door mooi fotowerk.

Bij de soortteksten ga je natuurlijk eerst kijken naar de soorten waar Noord-Holland bekend om staat. Het veenweidengebied tussen Hoorn en Amsterdam is vanouds een goed gebied voor weidevogels. Ondanks de vele graslandreservaten lopen de aantallen van Watersnip (50-60 paren), Kempphaan (10-15 'paren') en Grutto (8900-9700 paren) nog steeds terug. Verder is het natuurlijk interessant om ook bij de duinvogels te kijken. Soorten die bij ons al verdwenen zijn, kun je in Noord-Holland nog vinden: Tapuit, Fluiter en Nachtzwaluw. Ook soorten als Goudvink en Appelvink hebben daar een ruimere verspreiding.

De lange rij van soortteksten wordt af en toe onderbroken door een interessante 'special' zoals: Oeverzwaluwvanden, Steenuilenwerkgroep, Overwinteren in de Sahel en Knobbelzwanen.

Het moge duidelijk zijn dat de Noord-Hollandse vogelaars een buitengewoon goed boek hebben geproduceerd dat ongetwijfeld andere vogelwerkgroepen zal inspireren hun gegevens ook op een vergelijkbare wijze te presenteren. Dankzij de vele sponsors is dit boek bovendien bijzonder voordelig geprijsd.

Digitaliseren van de Strandloper

Jelle van Dijk

Al weer een tijdje terug klampte iemand mij aan over de Strandloper. Hij bood aan ons het tijdschrift te willen digitaliseren. Op dat moment was ik zo dom daar niet verder op in te gaan. Ik vroeg mij toen af, of de tijd en de moeite die deze klus vergen, opwegen tegen het plezier dat anderen daar aan zullen beleven. Nu ik zelf via de computer kan beschikken over alle jaargangen van het blad De Levende Natuur (vanaf 1896) en van Ardea (vanaf 1904), merk ik toch wel hoe handig en leerzaam dit is. Ik maakte toen dus wel een erg kortzichtige opmerking. Het schaamrood staat mij op de kaken als ik bovendien moet bekennen dat ik niet eens meer weet wie dat genereuze aanbod indertijd deed. Misschien leest de desbetreffende persoon dit stukje en hopelijk is hij bereid contact met mij hierover op te nemen.

Adres: L. Hellenberghof 32, 2202 XT Noordwijk, tel. 071-3610833.
E-mail: dijkboom@planet.nl.